

маймуни, оплашени, настрѣхнали, бързо се ка-
терятъ по нависоко. Овцетѣ се натискатъ една
друга, кравитѣ, конетѣ, силно сумтятъ; а други
бѣгатъ изъ гората, кждѣто имъ очи видятъ. . .
Даже и слоноветѣ почватъ да се безпокоятъ.
Лъвътъ изрѣвава за послѣденъ пѣтъ и трѣгва
за ловъ. По пѣтя напада на всичко що забѣлѣжи.

Веднажъ лъвътъ видѣлъ единъ биволъ и се
опѣтилъ къмъ него. Съ очи свѣтнавши, грива на-
стрѣхнала, той се хвърга отдалече върху не-
щастното животно. Биволътъ леко се отмѣстя въ
страна. . . . Започва се борба на животъ и смъртъ.
Лъвътъ при втори скокъ си впива остритѣ зѣби
въ шията на бивола и кръвта бликва, като отъ
изворъ, по главата на бивола. Нещастното жи-
вотно събира послѣднитѣ си сили за спасение:
въ единъ мигъ той отхвърля лъва отъ себе си
и лъвътъ пада на земята. Веднага се спуща вър-
ху него и забива остритѣ си рога въ корема на
лъва. Лъвътъ се подига да се хвърли отново, но
силитѣ му го напущатъ. . . . Борбата се свърши.

Не се измина дълго врѣме и силнитѣ голѣми
борци се обърнаха на два безжизнени трупа.
Скоро станаха плячка на хищнитѣ птици.

